

Приказки

Приказки

Джейн Риърдън • Габи Мърфи
Превод Екатерина Иванова
Стихове Христина Петрова

Издателство „Фют“

СЪДЪРЖАНИЕ

От тъмното не ни е страх!	6
Мога сам!	14
Бля!	22
Вече съм на три!	30
Вълшебната монета	34
Песента на морското конче	42

От тъмното не ни е страх!

Залезва слънцето, игрите весели приключват.
В дома си катеричките се връщат и заключват.

За сън е време. Те разресват своите опашки
и мият лапките, с които скачаха юнашки.

Едната в своето креватче първа се завива.
- Не ме е страх! - си казва тя, но на клъбце се свива.

От тъмното дочува „Скръвъц!“ и тайнствена въздишка.
Подскача стреснато - да но това е само мишка!

Две малки катерички чак очите си завиват.
Повтарят си „Не ни е страх!“, Но на кльбца се свиват.

Троп!
Троп!

Троп, троп! – по стълбите отвън се чуват тежки стъпки.
Подскачат двечките от страх и ги побиват тръпки.

Три малки катерички чак ушите си завиват.
Повтарят си „Не ни е страх!“, Но на кльбца се свиват.

Тупур-тупур! –
тупурка някой
точно до вратата.
Пълзи
огромната му сянка
право към леглата!

Тупур!
Тупур!

Едното катериче хлипа и тихичко писука:
– Не искам вече нито миг да бъде тъмно тук!